

Bandera

...AL VENT DÉXFEM-LA EN SENYAL DE LLIBERTAT!

ANY II

Coll-Blanc, 23 d'abril de 1931

N.º 10

PARAULES DEL MOMENT

PRIMAVERA

Any de neu, any de Déu.
Com més cru hagi estat l'hivern,
més esplendorosa serà la primavera.

Nicolau d'Oliver

Darrera un hivern de més de dos segles, la primavera sembla despuntar en galana florida damunt la terra catalana.

La proclamació de l'Estat Català com a part integrant de la Federació de les Repúbliques d'Ibèria, és un dels aconteixements més grans que registrarà la Història de Catalunya.

Sobretot, tenint en compte que l'Estat Català no ha estat proclamat com a conseqüència de la implantació de la República Federal a Espanya, sinó que ha estat fruit del cop d'audàcia, de l'acte heroic de Francesc Macià, el català exiliat, empresonat, condemnat pels enemics de Catalunya i viltingut pels propis catalans que l'han titllat d'ihús, d'esbojarrat, de tenir un concepte infantil de la política.

Només cal girar la vista enrera una setmana abans del 14 d'abril, setmana de febrós activitat electoral.

Columnnes senceres de diari posades al servei de la insídia i de la calúmnia contra el qui havia d'assolir una majoria fantàstica a les eleccions, i dos dies després, en proclamar l'Estat Català, reorroraria a Catalunya les llibertats que li foren malpreses.

Avui, sortosament, totes les mesquineses personals i de partit han desaparegut, i hem vist confondre's en una sola abraçada els homes de les més diverses tendències, agermanats sota els plecs de la bandera de Catalunya.

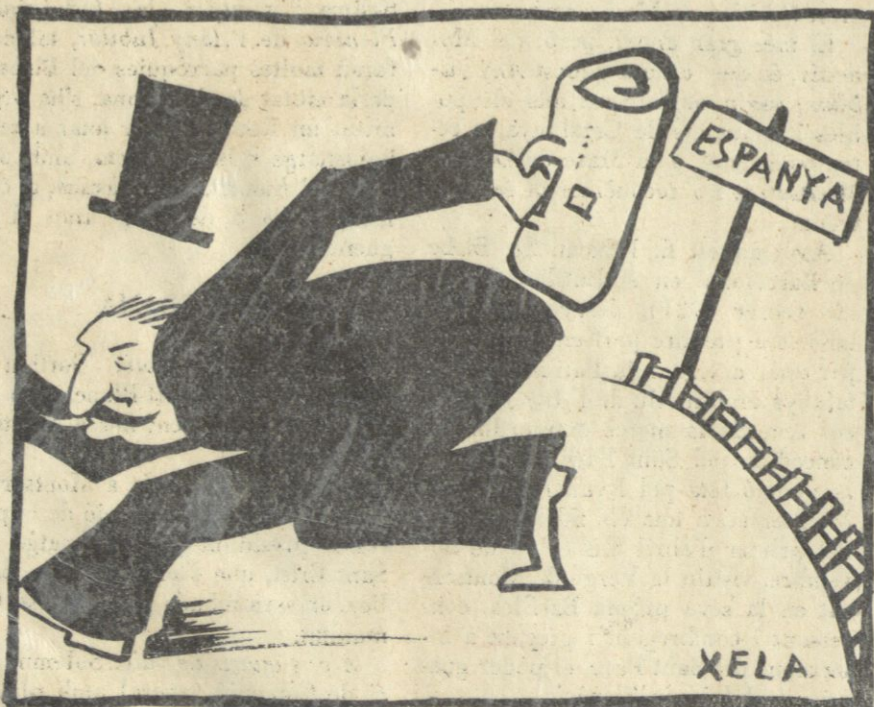
Heu-vos ací un altre títol de glòria per Francesc Macià. La seva actuació catalanista per damunt de tota altra tendència política, ha fet possible aquesta Unió Sagrada, que no dubtem serà una de les forces més potents que trobarà en son camí la resistència que qualsevol força centralitzadora volgués oposar a l'anhel dels catalans de tenir llur Pàtria lliure.

La República ha vingut de la manera més noble que podia venir: ha estat fruit d'unes eleccions en les quals ha estat exposada llealment l'opinió ciutadana.

Tot just som en la naixença del nou règim. Ara cal consolidar-lo. Els homes que tenen encarregada la greu missió de vetllar per la Pàtria en aquests moments tan difícils; han de tenir ben present que no és el mateix governar que predicar en un míting. La seva responsabilitat és, en aquests instants, immensa. I tanta responsabilitat tenen els qui constitueixen el Govern provisional, com els que formen part de qualsevol Ajuntament.

En llurs mans tenen posat el destí de Catalunya i d'Espanya.

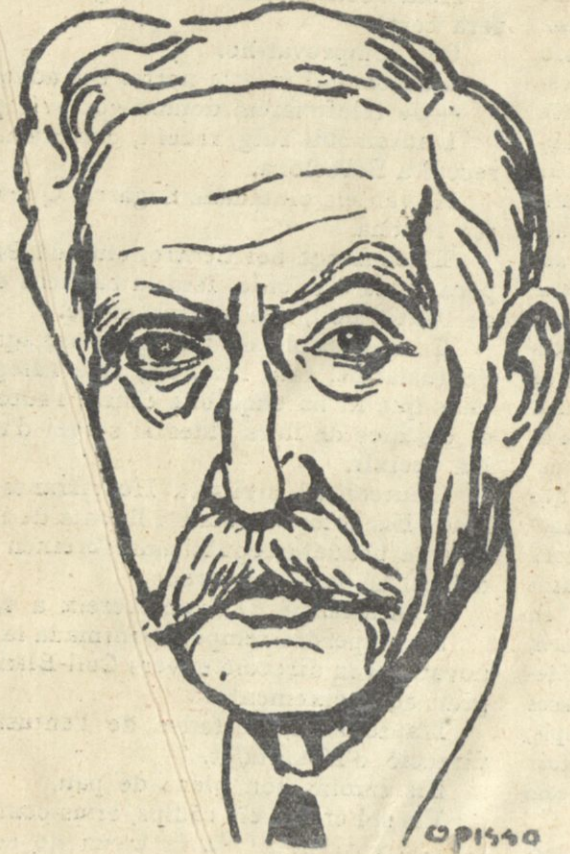
Josep JANES I OLIVE

EL GENERAL BERENGUER HA DESAPAREGUT
(Informació de Premsa)

— Cametes, ajudeu-me!

es posa a les ordres de la Generalitat de Catalunya

FRANCESC MACIÀ
PRIMER CIUTADA DE CATALUNYA

En el món hi ha cent mil passions escampades, en la llum, en el cel, en el cor de tothom, aquestes passions de regats agafen un rostre i tenen un nom, i tenen un riure, i un plor i un somriure, i un xiscle i un crit, i cap punyalada les priva de viure, i no les fa negres la nit.

I aquí a Catalunya, aquestes febriles frisanes es deien només: llibertat.

Quatre barres com quatre esperances d'un color vermellenc ultratjat. Ultratjat de molts anys, de tants dies!! pels de fora amb posat de bòtins; ultratjat per les grans covardies de tots els de dins!

Però arriba l'estrany espectacle imprevist, rutilant, violent en què un home tot sol fa un miracle i escull el moment.

Es l'instat desitjat de la gràcia, que una mà de blancò enlluernant dona el cop decisiu de l'audàcia que només és possible en un sant.

Que només és possible en la vida del que porta a la sang i a l'alè l'arrogància d'un poble, ferida, sens perdre la fe.

I aquest home sou vós; n'hi ha molts d'altres

que el gran cop d'audàcia volíem que fos, i ens mancava la força a nosaltres:

L'heu guanyada en els vostres viatges, en les cadenes, en els ulls rebels; d'un sol gest heu venjat els ultratges, d'un sol crit heu encès els estels!

Perquè sou la sagrada follia i el cel abrandat, estripat, neguitós i blau d'una densa blavor d'alegria! perquè avui Catalunya sou vós! La d'ahir: sou la pàtria mateixa amb espines clavades al front, i sou la d'avui, la que acaba de néixer, amb ales d'arcàngel volant sobre el món. Per la pàtria ben lliure, que vós heu creada amb el gest del miracle al·lucinant, tots els cors catalans amb la sang aturada tots s'acoblen al vostre voltant. La joia més viva en el rostre, esgarriats, meravellats, tots som al costat vostre!

Qui se'n recorda dels turments passats? No ens fa cap por la mort que espia amb ull covard o amb ull gelós! Ningú podrà robar-nos l'alegria perquè creiem en vós.

Josep Maria de SAGARRA

A Felip V

Rei i lladre quinze voltes, tu que bregues sol-i-vern flectomant sota les voltes socorrades de l'infern, vull cantar-te les absoltes amb un hinne d'odi etern.

Companys, bevem-hi tot maleint a la memòria de Felip quint.

L'orgull, el crim i la guerra van trenar la teva sort; Déu va fer-te amb la mà esquerra la teva omtra era la mort. Jo só la vet de la terra que maleeix ton record.

Só la pàtria malferida, só l'antiga llibertat, que retorne a la vida com un rostre retanyat,

que reneguen, maleida! de la baba que has deixat.

De l'infern que amb tu s'esbrava, si pogués baixà al pregon, per venjar la pàtria esclava, per retornar-te l'afront, faria lletres de lava per escriure't "lladre", al front.

Si davant de tota Europa, poguessis torna a sortir, amb ton orgull i ta tropa voldria veure't aquí per oferir-te ma copa... però plena de verí.

Companys, bevem-hi tot maleint a la memòria de Felip quint.

Francisc MATHEU

20 cèntims